

Ernest Albrecht

W de.wikipedia.org/wiki/Ernst_Albrecht

[Přejít na navigaci](#) [Přejít na hledání](#)

Ernst Carl Julius Albrecht (narozen 29. června 1930 Heidelberg , † 13. prosince 2014, Burgdorf) [¹] byl německý politik (CDU). Od února 1976 do června 1990 byl předsedou vlády Dolního Saska .

Albrecht se narodil v Heidelbergu jako syn internisty Carla Albrechta (1902-1965) a jeho manželky Addy, rozené Berg (1896-1982). Byl pra-pravnukem brémského obchodníka barona Ludwiga Knoopa . Jeho otec se o něco později usadil v Brémách , kde Albrecht navštěvoval školu. 2. únoru 1948 složil abiturskou zkoušku.

V letech 1946 až 1948 vedl skupinu Deutsche Jungenschaft . [³] Albrecht později studoval filozofii a teologii v Tübingenu , na Cornell University (USA) a v Basileji (u Karla Jasperse). V roce 1953 ukončil studium práv a ekonomie v Tübingenu a Bonnu s titulem ekonomie . V roce 1959 získal doktorát na téma podmíněné závazky v hornické komunitě . [⁴][⁵]

V roce 1954 se stal atašé Rady ministrů Montanunionu , v roce 1958 byl šéfem kabinetu člena Komise EHS Hanse von der Groebena a v roce 1969 byl generálním ředitelem pro hospodářskou soutěž EG . [¹] V letech 1971 až 1976 byl

Ernest Albrecht, 1988

Ernst a Adele Albrechtovi, 1985

Albrecht se svou dcerou Ursulou von der Leyen (plakát CDU, 2007)

jedním z pěti náměstků generálního ředitele výrobce pečiva Bahlsen - kromě svého křesla v zemském parlamentu .^[6] Tato činnost mu mezi politickými odpůrci vynesla přezdívku „Keksonkel“^[7] a „Cookie Monster“.^[8]

Albrecht žil na rodinném statku v Burgdorf- Beinhorn . V roce 1953 se oženil s germanistkou Heidi Adele Stromeyer (1928–2002). Pár měl sedm dětí, včetně političky CDU Ursuly von der Leyenové . Jeho synové se jmenují Harald, Hans-Holger , Barthold a Donatus. Hans-Holger Albrecht byl prezidentem a generálním ředitelem společnosti Millicom International Cellular (MIC).^[9] Dcera Benita-Eva zemřela na rakovinu v roce 1971 ve věku jedenácti let a syn Lorenz v roce 2005 ve věku 49 let.

Jeho americká babička Mary Ladsonová Robertsonová (1883-1960) z Charlestonu^[10] byla potomkem politika Jamese Ladsona a majitele plantáže a obchodníka Jamese H. Ladsona .^[11] Bratr Ernsta Albrechta byl dirigent George Alexander Albrecht .

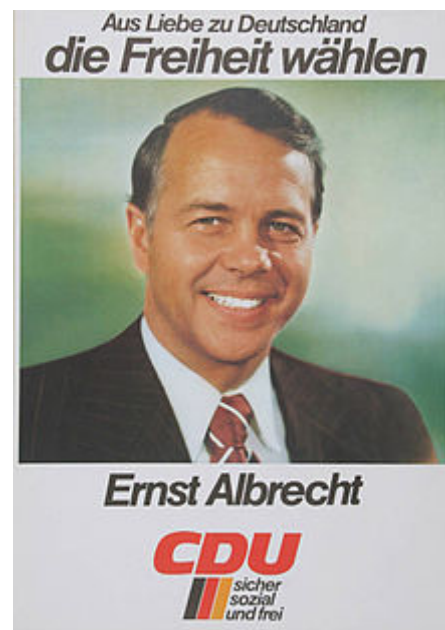
V květnu 2008 Ursula von der Leyen veřejně oznámila, že její otec měl Alzheimerovu chorobu; nemoc byla diagnostikována v roce 2003.^[12] Od roku 2007 žila na Albrechtově panství devítičlenná rodina von der Leyenů a pomáhala se o něj starat.^[13] 13. prosince 2014 Albrecht zemřel v Burgdorf-Beinhornu.^[1] Urna s jeho popelem byla pohřbena na rodinném panství v Beinhornu.

Albrecht byl v letech 1970 až 1990 poslancem zemského parlamentu Dolního Saska . V letech 1971 až 1974 zastával funkci místopředsedy poslaneckého klubu CDU.

Premiér

Po zemských volbách v roce 1974 řídila 8. zemský parlament Dolního Saska sociálně-liberální koalice s většinou jednoho hlasu (78 křesel pro SPD a FDP, 77 pro opoziční CDU). Poté, co premiér Alfred Kubel (SPD) odstoupil z důvodu věku, měl by předchozí ministr financí Helmut Kasimier(SPD) být zvolen novým premiérem. Albrecht také

kandidoval. 14. ledna 1976 získal Helmut Kasimier z řad sociálně-liberální vládní aliance pouze 75 hlasů, zatímco Ernst Albrecht získal na svou stranu 77 poslanců. Vzhledem k tomu, že hlasování nezískalo potřebnou nadpoloviční většinu pro žádného kandidáta, byla volba opakována o den později. Tentokrát dostal Albrecht dokonce o jeden hlas více, zatímco pro Kasimiera hlasovalo pouze 74 poslanců. Ti, kteří nesouhlasili, byli údajně odpůrci okresní reformy plánované sociálně-liberální vládou . [14].[15] Politolog Ernst-August Roloff podezření, že rozhodující hlas pro Albrechtovu většinu vzešel od poslance FDP Gustava Ernsta , který se proti tomuto nařčení bránil u soudu. [16]

Volební plakát s Ernstem Albrechtem, 1976

Protože Albrecht v následujících 21 dnech nepředstavil vládní kabinet, který by vyžadoval potvrzení zemským parlamentem v otevřeném *hlasování* , konalo se 6. února 1976 další hlasování. V tomto případě SPD – po Kasimierově vystoupení – čelila federálnímu ministru stavebnictví Karlu Ravensovi proti Albrechtovi. Zjevně však dokázal na svou stranu přilákat dalšího přeběhlíka a s celkovým počtem 79 obdržených hlasů svou většinu ještě rozšířil. Protože se mu jako koaliční partnery nepodařilo získat ani SPD, ani FDP, jmenoval menšinovou vládu složenou pouze z členů CDU (kabinet Albrechta I), což již nevyžadovalo potvrzení zemským parlamentem. Albrecht byl prvním dolnosaským premiérem CDU.

Změna vlády měla dopad i na federální úrovni: sociálně-liberální koalice kancléře Helmuta Schmidta v důsledku toho ztratila většinu v Bundesratu, což bylo obzvláště výbušné s ohledem na ratifikaci tzv. polských smluv, strany Unie odmítly. [17] Albrecht poté spolupracoval se sárským premiérem Franzem-Josefem Röderem (který také neměl ve své zemi vlastní většinu, ale byl závislý na toleranci ze strany FDP)

na kompromisu: přesídlení etnických Němců z Polska do Spolková republika byla usnadněna, země vedené Unií v Bundesratu také hlasovaly pro smlouvy. [18]

V lednu 1977 vstoupila FDP do koalice s CDU, čímž získala nová vláda většinu v zemském parlamentu. Kabinet Albrechta II zahrnoval dva ministry FDP a šest ministrů CDU. Jako předseda vlády se Albrecht v roce 1977 rozhodl vybudovat „jaderné centrum“ v řídce osídlené čtvrti Lüchow-Dannenberg v bezprostřední blízkosti vnitroněmecké hranice. Původně zde mělo být kromě meziskladu jaderného odpadu u Gorleben umístěno také centrální německé úložiště jaderného odpadu, nová jaderná elektrárna na Labi u Langendorfu a přepřacovací závod prouranové palivové tyče v Dragahn [19]. Kritici měli podezření, že rozhodnutí ve prospěch solného dómu Gorleben bylo způsobeno politickými kalkulacemi. Předpokládali také, že Albrecht doufal v méně protestů ze strany obyvatelstva tím, že si vybere řídce osídlený Wendland. Vyšetřovací komise německého Bundestagu dospěla v roce 2013 k závěru, že lokalita Albrecht byla vybrána kvůli blízkosti hranic a jako reakce na sousední úložiště radioaktivního odpadu Morsleben v NDR. [20].[21]

Albrecht vedl CDU čtyřikrát jako nejvyšší kandidát v zemských volbách: v letech 1978 a 1982 Albrecht zvítězil proti Karlu Ravensovi a dvakrát dosáhl absolutní většiny.

V roce 1978 byla Albrechtova vláda zodpovědná za falešný bombový útok na přísně střeženou věznici v Celle, známou jako Celler Loch, s cílem infiltrovat informátory na levicovou teroristickou scénu kolem Frakce Rudé armády. Během svého funkčního období vedl kampaň za to, aby se Dolní Sasko v roce 1979 stalo první spolkovou zemí, která přijme 1 000 vietnamských uprchlíků (lodí na lodích). [22]

Albrecht s nizozemským premiérem Driesem van Agtem (1978)

Ve státních volbách v roce 1986 byl Albrecht poprvé napaden Gerhardem Schröderem . CDU sice ztratila absolutní většinu, ale dokázala vytvořit těsnou většinu společně s FDP. V zemském sněmu Dolního Saska v prosinci 1988 neuspělo konstruktivní hlasování o nedůvěře Albrechtovi poslancům SPD kvůli aféře kasina 76 hlasy proti 79. Pro Albrechta musel hlasovat alespoň jeden člen opozičních stran SPD a Zelených .

Dne 2. září 1989 , po několika skandálech, se poslanecký klub CDU v Dolním Sasku oddělil od poslance Kurta Vajena , což vedlo ke ztrátě parlamentní většiny v zemském parlamentu. Krátce předtím na jeho místo nastoupil politik SPD Oswald Hoch o něco později deklaroval vystoupení z poslaneckého klubu SPD a Albrecht si jako nezařazený poslanec zajistil většinu 78 hlasů (CDU/FDP) proti 77. hlasů (SPD/Zelení) do konce volebního období v červnu 1990. ^[23]

V zemských volbách 13. května 1990 došlo jen k relativně malým procentuálním změnám; nicméně, červeno-zelená většina nebo koalice byla nyní možná. Vyzyvatel SPD, pozdější kancléř Gerhard Schröder , sestavil červeno-zelenou vládu ; Albrecht tak po 14 letech již nebyl premiérem.

Ve 14 letech bylo funkční období Ernsta Albrechta nejdelší ze všech ministerských předsedů Dolního Saska. Způsob, jakým utvářel politiku a značky, které vytvořil, měl trvalý dopad na zemi, a to jak pozitivně, tak negativně. ^[22] Některé hlasy říkají, že dal „umělé stavbě Dolního Saska“ vlastní identitu. ^{[22].}^[24] Prosadil zřízení výzkumných ústavů v Hannoveru, Braunschweigu, Clausthalu a Göttingenu. Na druhou stranu sociální konflikty kolem Gorlebenu , které Albrecht inicioval ve Wendlandu v roce 1977, tíží státní a federální politiku dodnes. Albrecht byl velmi kritický vůči stále více prosazovanému profesionálnímu parlamentarismu. ^[22]

Federální politika

V období před federálními volbami v roce 1980 byl Albrecht vyměněn za možného kandidáta na kancléře CDU/CSU. Po týdnech veřejné debaty zvolila poslanecký klub CDU/CSU v Bundestagu jako společného kandidáta na kancléře Franze Josefa Strausse z CSU s 57 % hlasů .
Strauß následně prohrál volby s Helmutem Schmidtem .

Albrecht na konferenci federální strany CDU v roce 1989

V roce 1983 Albrecht odmítl přání tehdejšího vůdce CDU Helmuta Kohla kandidovat v roce 1984 na federálního prezidenta. [22].[25]

Od 1. listopadu 1985 do 30. listopadu 1986 byl předsedou Federální rady .

Pozdější hraní

Po odchodu z vládní funkce byl Albrecht předsedou dozorčí rady EHW Thale AG (která vznikla z VEB Eisen- und Hüttenwerke Thale; dnes Thaletec GmbH). Protože Treuhandanstalt pro firmu nenašel investora, Albrecht koupil firmu s brémským obchodníkem Hansem Henrym Lamottem 1. ledna 1993 za symbolickou cenu jedné německé marky, přičemž Albrecht držel 95 procent a Lamotte 5 procent akcií společnosti. Stát Sasko-Anhaltsko převzal kompletní sanaci kontaminované lokality a zaručil se za 80 procent starých dluhů společnosti. [26] Vlastní dětské a rekreační středisko Güntersberge, který byl původně vyjmut z prodejního balení a měl být převeden do spolkové země Sasko-Anhaltsko, byl – podle prohlášení parlamentního státního tajemníka Joachima Grünewalda (CDU) – „neúmyslně“ převeden na investory. Ti ji pak nebyli ochotni přenechat státu bezplatně, ale požadovali cenu 5,5 mil. DM (přičemž

Ernst Albrecht
(2008)

tržní hodnota byla odhadnuta na 4,4 mil. DM). Podmínky, za kterých trust nakonec zotavovnu koupil zpět, byly utajeny. ^[27] V dubnu 1997 Albrecht prodal společnost – opět za jednu marku – skupině Schunk . ^[28]

V roce 2007 byl také členem dozorčí rady stavební společnosti GP Papenburg AG (viz Günter Papenburg) .

Ocenění

- 1976: Čestný prsten města Cuxhaven
- 1979: Nejostřejší čepel ve městě Solingen
- 1979: Velký federální záslužný kříž
- 1983: Velký federální záslužný kříž s hvězdou a stuhou
- 1985: Schlesienschild ze slezského Landsmannschaft - Dolní a Horní Slezsko -
- 1989: Velký kříž Spolkového kříže za zásluhy
- 1992: Velký kříž Řádu za zásluhy Portugalské republiky
- 1999: zemská medaile Dolního Saska

Publikace

- *Stát – idea a realita. Základy státní filozofie.* Seewald, Stuttgart 1976, ISBN 3-512-00442-3 .
- *Vzpomínky, realizace, rozhodnutí. Politika pro Evropu, Německo a Dolní Sasko.* Barton, Goettingen 1999, ISBN 3-934648-00-2 .
- Rodina Albrechtů: *Dobře v božím krásném světě / Všechny břízy jsou zelené v Moor a Heid. Ve prospěch nadace Family in Need Foundation* , Ariola 15 588 AT (1979), jeden záznam 45/min DNB 353557927 . ^[30]

Literatura

- Wolfgang Bittner , Hasso Düvel, Werner Holtfort , Eckart Spoo (eds.): *Odolné vůči bouři a připoutané k zemi. Černé příběhy o Ernstu Albrechtovi a CDU*. Steidel, Goettingen 1980, ISBN 3-88243-010-9 .
- Werner Holtfort , Eckart Spoo , Rainer Butenschön, Rolf Wernstedt : *Guelphové a jejich poklad. Příběhy o Ernstu Augustovi a Ernstu Albrechtovi*. Steidl, Goettingen 1984, ISBN 3-88243-026-5 .
- Fritz Brickwedde : *Ernst Albrecht*. Rasch, Bramsche 1990, ISBN 3-922469-44-2 .
- Christian Werwath: *předseda vlády Dolního Saska Ernst Albrecht (1976-1990). Blížící se k Nepřístupnému. Politické vedení v Dolním Sasku (= Göttingenský mladý výzkum . Svazek 22)*. Ibidem, Stuttgart 2014, ISBN 978-3-8382-0704-9 (rovněž disertační práce na University of Göttingen , 2014).

Commons : Ernst Albrecht - sbírka obrázků, videí a zvukových souborů

- Literatura Ernsta Albrechta ao něm v katalogu Německé národní knihovny
- Ruční spisy v dolnosaském státním archivu/hlavním státním archivu v Hannoveru
- Rozhovory INT640 a INT671 s Ernstem Albrechtem v době, kdy byl šéfem kabinetu v Hallsteinské komisi Evropského hospodářského společenství, uloženy v Historickém archivu EU ve Florencii.
- Ursula von der Leyen se nastěhuje ke svému otci Albrechtovi
- Andreas Grau: *Albrecht, Ernst* . In: NDB-online, publikováno 1. října 2022. [1] .

Položky

1. ↑ Přejít nahoru na:a b c Andreas Grau: Albrecht, Ernst . Web Konrad-Adenauer-Stiftung , přístupný 13. prosince 2014.

2. ↑ Rolf Gramatzki (ed.): *100 let Hermann Böse Gymnasium. Brémská škola v průběhu věků* . Vydání Temmen, 2005, ISBN 3-86108-570-4 .
3. ↑ Rozhovor Alexeje Stachowitsche s Ernstem Albrechtem, in: *Der Eisbrecher* 83, 1978, s. 336-345.
4. ↑ Achim Schwarze: *Vrtáky do tenkých desek v Bonnu. Z pojednání naší elity*. Eichborn-Verlag, Frankfurt nad Mohanem 1984, s. 108.
5. ↑ Christian Werwath: *Předseda vlády Dolního Saska Ernst Albrecht (1976-1990) – Blíží se k nepřístupnému. Politické vedení v Dolním Sasku*. Ibidem, Stuttgart 2014.
6. ↑ millicom.com: Výkonný výbor (Memento vom 6. dubna 2013 v internetovém archivu)
7. ^ Německá kniha o pohlaví , svazek 187, s. 43.
8. ↑ Registr National Society of the Colonial Dames of America ve státě South Carolina, S. 35, The Society, 1945.
9. ↑ In: Rheinische Post , 20. července 2011, s. A2.
10. ↑ Paul Wolff: Von der Leyenová a nemoc jejího otce . In: World Online , 27. května 2008.
11. ↑ Michael B. Berger: Kdo udělal Ernsta Albrechta premiérem? In: Göttinger Tageblatt , 18. ledna 2016.
12. ↑ BT -Dr. (Tiskoviny 17/13700 německého Bundestagu [PDF]).
13. ↑ Otáčení na patách . In: Zrcadlo . Ne. 37 , 1989, S. 106 (online).
14. ↑ www.ndr.de
15. ↑ Dr. Ernst Albrecht – pocta. tisková zpráva. CDU v Dolním Sasku, 15. prosince 2014, vyhledáno 20. září 2016 .
16. ↑ Klaus Behling : Důvěra. Jak jedna agentura zrušila celou zemi. Vydání Berolina, Berlín 2015, kapitola 5. *Spekulanti a jejich metody*.
17. ↑ Blog s obrázkem rekordu

předseda vlády Dolního Saska

Autorizační údaje (osoba): GND : 123444454 | LCCN : n87102606 |
VIAF : 89072247 |